

тебе ще кажѣ че си хванѣлъ противныйтъ пѣтъ отъ който ще хванешъ.

Царьтъ налягаше да мя моли да го послушамъ ; природното му краснорѣчіе поддържано и отъ опасността въ който ся намѣрувахъ, вдѣхнуваше убѣжденіе въ сърдцето ми, и раздигна въ мене таквызи чувства на нѣжностъ, щото поколебанъ заподвоявахъ ся изнайнапрѣдъ, но Пулосскый вѣстѣржествува; стори ми ся че чувахъ непрѣклонныйтъ републиканецъ да мя обличава за слабодушіето ми. Любовь-та къмъ отечеството, драгый ми Велмоне, може да има фанатизмътъ си и суевѣріята си, но ако че съмъ былъ нѣкога повинень, то бѣхъ на тѣйзи часъ ; защото мысляхъ въ убѣжденіе, повече отъ всякой другъ пѣтъ, че като принуждавахъ царя да ся вѣскачи на коня, правяхъ едина добръ работъ и юнашкѣ.

Така ли? извыка той болѣзненно, така ли отвѣрляшъ молбѣтъ, който единъ пріятель отправа къмъ тебе ? Отричашъ ся отъ прошкѣтъ който единъ царь ти подноси ? Кога е тѣй трѣгвай да вѣрвимъ ; или азъ ся оставямъ на злѣтъ си орисницѣ, или тебе оставямъ на твоѣтъ.

Трѣгнахмы пакъ да вѣрвимъ ; но гадяніята на царя, противеніето му, и тѣзи му заплашванія вѣтрѣннытъ борбы, които мя мѣчяхъ, до толкозъ бѣхъ мя смутили, щото не виждахъ вече на кѣдѣ отивамъ ; като са скытахъ по полето, вѣрвѣхъ безъ цѣль. Слѣдъ половина часъ пѣтуваніе, намѣрихмы ся прѣдъ